

JANKO HRAŠKO - POKRAČOVANIE

Pamätáte na tu malú rodinku? Áno! Myslím na tú, kde býva Janko Hraško. No a vedeli ste, že sa museli prestahovať? A rodinka nezískala len nový domov, ale aj.... Pssst, Riško to čitateľom pekne všetko po poriadku prezradíš v príbehu.

Uff. Toto leto bolo naozaj horúce. Žiaľ veľké horúčavy niekedy prinášajú aj nešťastné udalosti. A to sa stalo aj tejto našej rodinke. Bolo také sucho a horúco, že vznikali požiare. Jeden ten požiar zničil malú chatrč, v ktorej býval ocko, maminka a Janko. Bývať sa tam už nedalo a tak sa musel presťahovať do iného mesta. A tak si vzali najnutnejšie veci ktoré im nezničil požiar. Vzali si ich na plecيا do kusov látiek a tak sa začalo ich dobrodružstvo.

Na začiatku cesty boli dosť smutní, že prišli o svoj domov, kde boli šťastní. A odvtedy, ako mali malého Janka, tak im naozaj nič nechýbalo. Teraz sa strachovali kedy a kde si nájdu svoje nové bývanie. A kládli si otázku, či sa im aj tam bude dobre žiť .

Ale smútok prešiel veľmi rýchlo, lebo po ceste spolu zažívali krásne zážitky. Museli ísť cez hlboký les, kde Janko počul rôzne zvuky. Huuuu huuuu ...Hi! Čo to je? Vyľakane vykrikol Janko. Maminka s ocinkom sa len usmiali a povedali, že je to sova. Keď sa pozreli nad seba, tak tú sovu aj videli. Mala obrovské oči a bola bieločiernej farby. Bolo to prvýkrát čo videl a počul lesné zviera.

A nebol to jediný zvuk čo počul. V lese je ich veľa. Keď započul kukučku, obzrel sa a potkol sa o niečo. Vyzeralo to ako pekný domček, keby bol väčši. Ale boli to hríby. A tak si nazbierali hríby, aby mali čo jesť. Ale Jankovi nechutili hríby, tak so sklonenou hlavou pozeral do zeme. Ako tak kráčali, objavili lesné jahody. Mňam to je dobrota. To je niečo pre mňa. Nazbieral si jahody do plnej čiapky.

A znova počul zvuky. Ale neznelo mu to ako zvieratká pred tým. Nepočul dobre odkiaľ idú tie zvuky, lebo v lese tiekol potok, ktorý žblnkotal, vtáky čvirikali, praskali konáriky pod nihami rodičov ako kráčali. Už sa ale stmievalo a všetci boli unavení a vyčerpaní z takej dlehej cesty lesom.

Keď tu zrazu zbadali v strome noru. Celkom veľkú a vyzeralo, že aj opustenú. Potešili sa a išli ju dnu preskúmať. Tam ich čakalo prekvapenie. Dnu to bolo celé zariadené a nachystané na bývanie. Neverili vlastným očiam. Viedli tam chodbičky akoby tunely. Aj schody dolu, kde boli ďalšie chodbičky a izbičky. Chceli byť ale všetci spolu v jednej izbe a tak si ľahli na veľkú posteľ. Zmestili sa tam všetci, ved' Janko nepotrebuje veľa miesta. Spoločne sa išli porozprávať o dať si pri tom tie jahody čo nazbierali v lese. Ako si šiel dať Janko do úst jahodu, tak niečo započul.

Presne ako vtedy v lese, ale teraz lepšie. Jankooooo! Nejedz ma!!! Však to som ja tvoja sestra čo ma nevidíš?? Janko si dal jahodu od úst pred seba a naozaj na nej videl malú Janku Jahodu. Ja máám sestru? To je skveléé. Pozri maminka a ocko, už nie sme len traja. Už sme štyria. V lese medzi jahodami som si našiel aj sestru, alebo skôr ona naša mňa.

A viete čo je super? Aj ona je taká malá ako ja. Ja ako hrášok a ona ako jahôdka.

Maminke s ockom vyhrkli slzy od šťastia. Ďakovali Pánu Bohu aké majú šťastie. Aj keď sa nám prihodí niečo čo na začiatku vyzerá ako veľká smola či nešťastie, nakoniec to tak vôbec nemusí byť. Svoje o tom vie aj táto rodinka. Ktorá si našla v lese nový domov a aj nového člena rodiny.

A tak si tam teraz spolu žijú šťastne a veselo. Janko a Janka sa spolu hrajú, šantia. Spoznávajú pri tom zvieratká- ich nových kamarátov. Pomáhajú rodičom sa o všetko starať a tí len každý deň ďakujú aké majú šťastie.

Richard Klempai 4. A